"וזכרתי"
סינגל שלישי לספיר וולך מתוך האלבום "סחורה פגומה להמונים"

"לבנה לבנה ביתי נבנה".

לחיי הרגעים שבהם אנחנו לא מבינים מה אנחנו עושים. הם מלאים בתסכול, גורמים להטיל ספקות בהכל ולשקוע במרה של יאוש ששואל "למה לעזאזל לעשות את זה?".

הרגעים האלו חשובים לא רק בגלל המבחן והשיעור בהתמודדות שהם מעבירים אותנו. הם חשובים כי לצידם יש את הרגע הזה שבו רעד מתעורר בכל הגוף, תחושה של סיפוק מתפשטת ופתאום אפשר להסתכל בגאווה על הדרך שעברנו. על רגע ההתבוננות הזה נכתב השיר החדש של ספיר וולך, **"וזכרתי"**.

בסינגל החדש ספיר שוב מפגינה כישרון גדול לספר סיפור. בניגוד לטון הכועס שמלווה את "בלדה לצפרדע" שקדם לו, "וזכרתי" לא מתחיל בהתפוצצות אלא נבנה בנקישות, אחריהן מגיע הקול של ספיר, בהתחלה חלש, ולאט לאט הוא מתחזק ומצטרפת אליו הלהקה. כך, מה שמתחיל בהמתנה, נמשך ללחישה והופך לשיר חדש, להקה ואלבום חדש - "סחורה פגומה להמונים". האלבום יצא באופן סימבולי ולא מקרי קצת אחרי הסינגל.

כל אחד מהשירים באלבום מדבר על חלק מסוים באותה הדרך. אחד הוא על הרגע של ה<u>הבנה</u>, בו דווקא בחושך המוחלט הצליחה להתבונן על הדברים בבהירות. השני הוא על ה<u>השלמה</u>, למשל הרגע בו הבינה שהמקום בו נמצא בן הזוג כבר לא תואם את ההווה שלה. שיר אחר מדבר על ה<u>החלטה</u> והרגעים שאחריה, כמו פרידה שקוטעת דרך, ומשאירה ממנה שתי שקיות בגדים. "וזכרתי" מדבר קצת מלמעלה על כל הרגעים האלו, שמשותפים למוזיקאים ובעצם לכולם. יש אור ויש חושך שמוריד על הברכיים מרוב יאוש. האתגר הגדול הוא להמשיך, והתמורה היא תחושת גאווה אדירה שמגיעה למשל, כשחובקים אלבום בכורה.

ספיר וולך כבר הופיעה בפסטיבלים גדולים כמו יערות מנשה ומקומיים כמו ספוט בסלון. הקול שלה צלול, נקי ועוצמתי בדיוק במידה הנכונה, ואליו מתווספת נוכחות בימתית כובשת ועטופה בתלתלים.

הופעת השקת אלבום: "מועדון האזור"- 23.9, שעה 21:00